

1. Mose 18

Septuaginta (LXX)

1 ὁ φθη δὲ αὐτῷ ὁ θεὸς πρὸς τῇ δρυὶ τῇ μαμβρῃ καθημένου αὐτοῦ ἐπὶ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς αὐτοῦ μεσημβρίας

2 ἀναβλέψας δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ εἶδεν καὶ ἴδοὺ τρεῖς ἄνδρες εἰστήκεισαν ἐπάνω αὐτοῦ καὶ ἴδων προσέδραμεν εἰς συνάντησιν αὐτοῖς ἀπὸ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς αὐτοῦ καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν

3 καὶ εἶπεν κύριε εἰ ἅρα εὗρον χάριν ἐναντίον σου μὴ παρέλθῃς τὸν παιδά σου

4 λημφθήτω δὴ ὕδωρ καὶ νιψάτωσαν τοὺς πόδας ὑμῶν καὶ καταψύξατε ὑπὸ τὸ δένδρον

5 καὶ λήμψομαι ἄρτον καὶ φάγεσθε καὶ μετὰ τοῦτο παρελεύσεσθε εἰς τὴν ὁδὸν ὑμῶν οὗ εἴνεκεν ἔξεκλίνατε πρὸς τὸν παιδὰ ὑμῶν καὶ εἴπαν οὕτως ποίησον καθὼς εἱρηκας

6 καὶ ἔσπευσεν αβρααμ ἐπὶ τὴν σκηνὴν πρὸς σαρραν καὶ εἶπεν αὐτῇ σπεῦσον καὶ φύρασον τρία μέτρα σεμιδάλεως καὶ ποίησον ἐγκρυφίας

7 καὶ εἰς τὰς βόας ἔδραμεν αβρααμ καὶ ἔλαβεν μοσχάριον ἀπαλὸν καὶ καλὸν καὶ ἔδωκεν τῷ παιδὶ καὶ ἐτάχυνεν τοῦ ποιῆσαι αὐτό

8 ἔλαβεν δὲ βιούτυρον καὶ γάλα καὶ τὸ μοσχάριον ὃ ἐποίησεν καὶ παρέθηκεν αὐτοῖς καὶ ἐφάγοσαν αὐτὸς δὲ παρειστήκει αὐτοῖς ὑπὸ τὸ δένδρον

9 εἶπεν δὲ πρὸς αὐτόν ποῦ σαρρα ἡ γυνὴ σου ὃ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν ἴδοὺ ἐν τῇ σκηνῇ

10 εἶπεν δέ ἐπαναστρέψων ἥξω πρὸς σὲ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον εἰς ὥρας καὶ ἔξει υἱὸν σαρρα ἡ γυνὴ σου σαρρα δὲ ἤκουσεν πρὸς τῇ θύρᾳ τῆς σκηνῆς οὕσα ὅπισθεν αὐτοῦ

11 αβρααμ δὲ καὶ σαρρα πρεσβύτεροι προβεβηκότες ἡμερῶν ἔξέλιπεν δὲ σαρρα γίνεσθαι τὰ γυναικεῖα

12 ἐγέλασεν δὲ σαρρα ἐν ἑαυτῇ λέγουσα οὕπω μέν μοι γέγονεν ἔως τοῦ νῦν ὃ δὲ κύριός μου πρεσβύτερος

13 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς αβρααμ τί ὅτι ἐγέλασεν σαρρα ἐν ἑαυτῇ λέγουσα ἅρα γε ἀληθῶς τέξομαι ἐγὼ δὲ γεγήρακα

14 μὴ ἀδυνατεῖ παρὰ τῷ θεῷ ῥῆμα εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον ἀναστρέψω πρὸς σὲ εἰς ὥρας καὶ ἔσται τῇ σαρρα υἱός

15 ἦρνήσατο δὲ σαρρα λέγουσα οὐκ ἐγέλασα ἐφοβήθη γάρ καὶ εἶπεν οὐχὶ ἀλλὰ ἐγέλασας

16 ἔξαναστάντες δὲ ἐκεῖθεν οἱ ἄνδρες κατέβλεψαν ἐπὶ πρόσωπον σοδομῶν καὶ γομορρας αβρααμ δὲ συνεπορεύετο μετ' αὐτῶν συμπροπέμπων αὐτούς

17 ὃ δὲ κύριος εἶπεν μὴ κρύψω ἐγὼ ἀπὸ αβρααμ τοῦ παιδός μου ἢ ἐγὼ ποιῶ

18 αβρααμ δὲ γινόμενος ἔσται εἰς ἔθνος μέγα καὶ πολύ καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν αὐτῷ πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς

19 ἥδειν γὰρ ὅτι συντάξει τοῖς νίοῖς αὐτοῦ καὶ τῷ οἶκῳ αὐτοῦ μετ' αὐτόν καὶ φυλάξουσιν τὰς ὁδοὺς κυρίου ποιεῖν δικαιοσύνην καὶ κρίσιν ὅπως ἀν ἐπαγάγῃ κύριος ἐπὶ αβρααμ πάντα ὅσα ἐλάλησεν πρὸς αὐτόν

20 εἰπεν δὲ κύριος κραυγὴ σοδομῶν καὶ γομορρᾶς πεπλήθυνται καὶ αἱ ἀμαρτίαι αὐτῶν μεγάλαι σφόδρα

21 καταβὰς οὖν ὅψιμαι εἰς κατὰ τὴν κραυγὴν αὐτῶν τὴν ἐρχομένην πρός με συντελοῦνται εἰς δὲ μή ἵνα γνῶ

22 καὶ ἀποστρέψαντες ἐκεῖθεν οἱ ἄνδρες ἥλθον εἰς σοδομα αβρααμ δὲ ἦν ἐστηκὼς ἐναντίον κυρίου

23 καὶ ἐγγίσας αβρααμ εἰπεν μὴ συναπολέσῃς δίκαιον μετὰ ἀσεβοῦς καὶ ἔσται ὁ δίκαιος ὡς ὁ ἀσεβής

24 ἐὰν ὕσιν πεντήκοντα δίκαιοι ἐν τῇ πόλει ἀπολεῖς αὐτούς οὐκ ἀνήσεις πάντα τὸν τόπον ἔνεκεν τῶν πεντήκοντα δικαίων ἐὰν ὕσιν ἐν αὐτῇ

25 μηδαμῶς σὺ ποιήσεις ὡς τὸ ρῆμα τοῦτο τοῦ ἀποκτεῖναι δίκαιον μετὰ ἀσεβοῦς καὶ ἔσται ὁ δίκαιος ὡς ὁ ἀσεβής μηδαμῶς ὁ κρίνων πᾶσαν τὴν γῆν οὐ ποιήσεις κρίσιν

26 εἰπεν δὲ κύριος ἐὰν εὕρω ἐν σοδομοῖς πεντήκοντα δικαίους ἐν τῇ πόλει ἀφήσω πάντα τὸν τόπον δι' αὐτούς

27 καὶ ἀποκριθεὶς αβρααμ εἰπεν νῦν ἡρξάμην λαλῆσαι πρὸς τὸν κύριον ἐγώ δέ εἰμι γῆ καὶ σποδός

28 ἐὰν δὲ ἐλαττονωθῶσιν οἱ πεντήκοντα δίκαιοι πέντε ἀπολεῖς ἔνεκεν τῶν πέντε πᾶσαν τὴν πόλιν καὶ εἰπεν οὐ μὴ ἀπολέσω ἐὰν εὕρω ἐκεῖ τεσσαράκοντα πέντε

29 καὶ προσέθηκεν ἔτι λαλῆσαι πρὸς αὐτὸν καὶ εἰπεν ἐὰν δὲ εὔρεθῶσιν ἐκεῖ τεσσαράκοντα καὶ εἰπεν οὐ μὴ ἀπολέσω ἔνεκεν τῶν τεσσαράκοντα

30 καὶ εἰπεν μή τι κύριε ἐὰν λαλήσω ἐὰν δὲ εὔρεθῶσιν ἐκεῖ τριάκοντα καὶ εἰπεν οὐ μὴ ἀπολέσω ἐὰν εὕρω ἐκεῖ τριάκοντα

31 καὶ εἰπεν ἐπειδὴ ἔχω λαλῆσαι πρὸς τὸν κύριον ἐὰν δὲ εὔρεθῶσιν ἐκεῖ εἴκοσι καὶ εἰπεν οὐ μὴ ἀπολέσω ἔνεκεν τῶν εἴκοσι

32 καὶ εἰπεν μή τι κύριε ἐὰν λαλήσω ἔτι ἅπαξ ἐὰν δὲ εὔρεθῶσιν ἐκεῖ δέκα καὶ εἰπεν οὐ μὴ ἀπολέσω ἔνεκεν τῶν δέκα

33 ἀπῆλθεν δὲ κύριος ὡς ἐπαύσατο λαλῶν τῷ αβρααμ καὶ αβρααμ ἀπέστρεψεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ